Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35428
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

deo ait. si fieri potest. ut si uiq̃ videat² difficile: liceat ipm vestimentu quod deposu
erat recipere. ad maiore tamē pfectione ptinet h⁹ si adtantu sui vemisset contepsu
ut eo solummodo qd opus est corpi. contentus esset. iuxta qd aplus ait Habē
tes uictu et uestitu his contenti esse debemus Non determinat quantu uel
quale: sz tantu ea nominat. que sufficiut nature Nam nimpfus plus semper
volutas appetit. quā necessitas Sit enim ait bus Jeronimus Humana natura
modico contenta est. si consuetudo multa addidit: — et uoluptas plu
rima copulauit Sz si quis deu pfecte diligeret: carnalibus desideriis omino
renuciaret: multa resecaret supflua. que modo tenet quasi necessaria Dis
cumus ergo toto corde deu diligere. ꝗtenus ꝓpius amore studeamus co
tenti esse necessariis. et supflua resecare. ut diu qd opus est. uniuiq̃ non
negatur. ultra quā opus sit. a nemine requiratur. Caritas nō querit que
sua sut Caritas communia. prius ante pomit Caritas abiectu fuit esse in
domo dei Nam si quispiā pfecte possederit: eciā ergo qd opo fuerit. sibi met
ipi resumbit ¶ Si aute mē nos contenciones et murmuracōs oriuntur. ⁊ cō

Habitus cordis nri sanctificatu p gratiā dei inhabitante spm sactu:
quando inter karitas. pax. bonitas. humilitas patientia. concordia. mā
suetudo et alia huiusmodi Hec sunt nre interiores diuitie: salus bom mores.
et virtutes Sz si inapimus inter nos contendere. murmurare. litigare. statu
abhis spualibus bonis uacui remanemus Virtutes enim cu uitiis remane
nō possunt Nam fermentu modicu. totā massā corrumpit Hinc se debet
quisq̃ pbare. et solliciate pensare. quantu illi intus desit. et quā magnu
dampnum inuirit: qui pro rebus transeuntibus. hoc vnde debebat esse be
atus. pdit Valde ergo cauende nobis sunt lites. et contenciones. quia hec
sut opa carnis: et sicut aplus ait. qui talia agunt. regnu dei nō possi de
bunt. Ideo nos ammonet malio loco dicens Nichil pronteciōne. aut ina
nem gloriā: superiores sibi inuicē arbitrates: nō ea que sua sut. singuli
cōsiderantes: sz ea que sunt alterius Plurimu eciā ualet hec duo. adre
mouendas lites. et generada concordiam. si quisq̃ se inferiore omibus
iudicat: et ea que sunt alterius. magis quā sua pa pensat In his enim
duobus. humilitas et caritas commendatur. que nō solum nō discordare
solet. sz eciā discordantes ad concordiā reducit Et quia hec que dicta sut.
ad perfectiores ptinet. pter minus perfectos. temperat sentecia cu subiu
git: ¶ Tamen si — vestra tolleratur infirmitas. ut hoc recipiatis. qd
posueratis: in vno tu loco. sub omibus custodibus habete qd pomtis. Nullo
sibi aliq̃ opet: sed oia vra i omi fiant. maiori studio ⁊ frequenciori alacritate. qm
si vobis singuli pria facerētis

quit aliq̃s de tio se accepisse. qm po habuerat. et indignu se ee. p nō ita vestiatur. sicut fe eo vestieba. hinc vos pbate. quitu vob desit in i° mtiore scto hitu cōdis. q pro hitu cōpis litigate